

tagende af den ærede Ordfører haade i hans Egenkab som oprindeligt Forslagsstiller og som Ordfører for Udvalget udtrykkeligt fremhævet, at Lovforslaget ogsaa har et andet Formaal, nemlig det at fremme Selveiendom, og med dette Formaal maa jeg hævde, at mit Forslag staaer i den nøieste Forbindelse. Den ærede Ordfører meente, at et Forslag som det, jeg har stillet, kun hørte hjemme, hvor der var Tale om en Dvangsafsloening. Jeg maa sige, det kan jeg ikke indrømme. Der er i dette Lovforslag Tale om at fremme Selveiendom, det er vedkjendt som et af Lovforslagets Dømme, og mit Forslag gaaer ogsaa ud derpaa. Jeg skal indrømme, at der maaskee er en Mangel tilstede deri, at der i Loven selv ikke ligger tilstrækkelig Opfordring til, at Godseierne skulde underkaste sig den Bedømmelsescommission, som mit Forslag gaaer ud paa at ordne; men dertil vil jeg dog bemærke, at, naar man fastholder Bestemmelsen i Lovforslagets § 7 om, at Retten til at udtage den 10de Gaard skal ophøre efter et vist Tidrumms Forløb, naar der ikke gjøres billige Salgstilbud, troer jeg, at der deri er en ikke ringe Opfordring for en Godseier til at gaae den Vej, og efter hvad jeg nys har udtalt om, at jeg erkjender, at mit Endringsforslag ikke staaer i en nær Forbindelse med Bestemmelserne i Lovforslagets første 4 Paragrapher, vilde jeg, naar disse første 4 Paragrapher bleve af et andet Indhold end det, de nu have, og navnlig bleve saaledes modificerede, som de Endringsforslag, der bleve forkastede igaar, vilde medføre, godt kunne gaae ind paa, at Anvendelsen af de første 4 Paragrapher i Lovforslaget slet ikke blev afhængig af, om Godseieren havde gjort et saadant Salgstilbud, som er nævnt i mit Forslag. Den ærede Ordfører gif dernæst over til at gøre nogle særlige Indvendinger imod det af mig under Nr. 30 stillede Forslag. Han gjorde da først den Indvending, at, dersom dette blev vedtaget, vilde Lovens øvrige Bestemmelser være ubetinget suspenderede for en Godseier indtil Begyndelsen af Aaret 1874, idet Lovens Anvendelse er i mit Forslag gjort afhængig af, at han inden den 1ste Januar 1874 erklærede, at han vilde gaae ind derpaa, og jeg skal indrømme, at der mulig kunde være Spørgs-

maal om at affatte denne Bestemmelse noget anderledes, forsaavidt jeg har sagt i den første Paragraph, at de vedkommende Bestemmelser ikke skulde komme til Anvendelse med Hensyn til det ved nærværende Lovs Udstedelse Fæstetvang undergivne Bøndergods, hvis Eier inden den 1ste Januar 1874 gjør den omhandlede Anmeldelse til Indenrigsministeren; men jeg troer dog, at, saaledes som Paragraphen er freven, er denne Indvending ikke besøiet, thi Forholdet vil jo stille sig saaledes, at Lovens øvrige Bestemmelser, for hvilke Godseieren skulde fritages, naar han havde underkastet sig en saadan Anmeldelse som foresaaet i Endringsforslaget, ville strax komme til at gjælde, men at der ikke bliver Spørgsmaal om deres Anvendelse for den enkelte Godseier, for saadant Tilfælde, hvor Loven skal anvendes, møder, og naar han altsaa ikke inden der bliver Spørgsmaal om, at Lovens indskrænkende Bestemmelser skulde være anvendelige paa ham, har gjort en Anmeldelse om at ville sælge paa billige Billaar, følger det af sig selv, at de indskrænkende Bestemmelser maae være anvendelige paa ham, indtil han har gjort en saadan Anmeldelse. Derfor troer jeg ikke, at denne Indvending kan træffe Forslaget. Dernæst fremhævede den ærede Ordfører, at der omtrent vilde gaae et Aar hen, inden Commissionens Skjøn kunde komme tilstede, om det af Godseieren gjorte Tilbud kunde ansees billigt eller passende.

Jeg skal indrømme, at det har jeg ogsaa selv forudsæet, og det er derfor, at jeg, efterat Lovforslagets § 7 gaaer ud paa, at Udtagelsesretten skal falde bort den 1ste Januar 1875, har sat den 1ste Januar 1874 som den yderste Termin for, at Godseierne kunne gjøre Anmeldelse og frigjøre sig for Anvendelsen af Lovens øvrige Bestemmelser. Den ærede Ordfører fremhævede dernæst, at Forslaget var mangelfuldt med Hensyn til, at der ikke staaer nogen nærmere Bestemmelse om, hvorledes Godseierne skulde fremme den hele Commissionsforretning og den hele Bedømmelse. Jeg troer ikke, at Lovforslaget lider af Mangelfuldhed i saa Henseende; thi man maa jo erindre, at det Hele hviler paa, at det er en frivillig Sag for Godseieren, om man vil